

Kr., og i 1921 gik det ned til 16 Mill. Kr. Men til Gengæld udførte vi i 1920 Hornkvæg for 1,8 Mill. Kr., men i 1921 for 16,8 Mill. Kr., saa at den samlede Eksport af Landbrugsprodukter alligevel er steget fra 25 Mill. Kr. til 34 Mill. Kr. Ogsaa til Frankrig har vi faaet en Udførsel, væsentlig Smør. Udførselen var i 1920 6,8 Mill. Kr. og steg i 1921 til 22,8, den samlede Udførsel af Landbrugsprodukter til Frankrig var i 1920 8,1 Mill. Kr. og i 1921 23,6 Millioner. Man vil altsaa se, at det er ikke uden Held, vi har søgt at komme ind paa andre og nye Markeder, selv om det ikke vejer stærkt til i Sammenligning med Udførselen til vort Hovedmarked England, der løber op i Hundreder af Millioner. Vi er jo ogsaa kommet i Gang med Udførsel af Kvæg til Norge. Det er ikke en almindelig Udførsel, men efter Norges Ønske begrænset til Vendsyssel. Det er i og for sig et mindre heldigt Forhold, men det er jo bedre end ingenting. I den Betragtning, at en saadan Importregulering kan skade vor Landbrugseksport, tør jeg altsaa sige, at Landbruget staaar enig. Denne Opfattelse har ogsaa faaet kraftigt Udtryk i en Udtalelse af Landbrugsraadet, som omfatter Landboforeningerne, alle Andelselskaberne og Landhusholdningsselskabet, og jeg ved, at De samvirkende danske Husmandsforeninger ser paa Sagen paa samme Maade, ud fra en almindelig Frihandelsbetragtning. Og lad mig i samme Forbindelse tilføje, at ud fra samme Betragtning føler jeg mig overbevist om, at Landbruget fremdeles vil kræve, at en Toldrevision giver det Toldfrihed for alle dets Produktionsmidler, og at der ikke overfor andre Lande sættes Toldsatser, der kan skade Afsætningen af vore Landbrugsprodukter.

I den samme Linie vil jeg nævne, at Landbrugsraadet under 1. August 1922 har rettet en Henvendelse til Nationalbanken om at sætte Diskontoen ned fra det efter vor Mening for høje Stade af 5 pCt., som den staaar paa. Vi mener, at dette bliver mere og mere paakrævet fra et Erhvervssynspunkt — vi har jo selvfølgelig navnlig gjort os til Talsmænd for Landbrugserhvervet, som ligger paa vor Vej. Banker og Sparekasser har jo nu rigeligt med Penge, saa vidt man kan skønne. De sætter Indlaansrenten ned uden at sætte Udlånsrenten ned. Det giver ganske vist Bankerne en forøget Fortjeneste, og det kan de maaske nok trænge til efter de Anstrengelser, de har maattet udfolde under og efter Krigen, men Landbruget og Erhvervene i det hele taget skal lide under det.

For Landbrugets Vedkommende er det saadan, at mange Landmænd sidder med dyre og usikre Banklaan, som det var stærkt paakrævet, at de fik ombyttet med sikre Laan i Kreditforeninger; og en Nedsættelse af Diskontoen, der har den Virkning, at Obligationskurserne stiger, vilde lette det for disse Landmænd at faa deres Prioritetsforhold mere betryggende ordnet. Jeg vil derfor anmode den høje Regering om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Det forekommer os, at en Diskonto af 5 pCt. i Forhold til, hvad Diskontoen er i andre Lande, er alt for urimelig høj.

Det er jo en kendt Sag, at jeg sammen med nogle Partifæller holdt paa, at Regeringen og mit Parti ikke skulde have givet efter for Presset fra de tre andre Partier og ikke have fremsat Forslaget om en Importregulering, men eventuelt taget Valg paa det Spørgsmaal. Det vilde efter min Mening have delt Vandene paa en sund Maade i dansk Politik, og navnlig vilde det have afsløret den radikale Politiks Dobbeltspil, saa at enhver radikal Husmand og Gaardmand kunde se, hvad det var. Det er min Tro, at efter et saadant Valg vilde der kun være blevet en lille Antitobaksforening, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg før nævnte, tilbage af det radikale Parti. Det ærede Medlem Hr. Rode er jo i første Linie Importreguleringens Ophavsmand, der ligesom Socialdemokraterne vil have den til at være næsten alt omfattende, men det ærede Medlem har nu lugtet Luntten, han har mærket, hvordan Vinden blæser, han er paa Flugt, han forlader sin Hær, sine Meninger og sine allierede, Socialdemokraterne, og han er klar til at gaa over Grænsen til Holland, ligesom Kejseren. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og hans Parti ser jo Importregulering i stort Omfang som det vigtigste Spørgsmaal i Tidens økonomiske Politik, og han ser ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Rode kan spolere det for ham. Jeg raader det ærede Socialdemokrati til at sætte et Par haandfaste Mænd til at passe paa det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er heller ikke paalidelig, og Landstingsmand Hr. Jeppesen (Drusebjerg) er jo heller ikke med, og hvad er der saa egentlig tilbage, der betyder noget?

Jeg vil her tilføje, at det er fuldstændig forkert, naar der bliver sagt, at Landbruget ser skævt til Byerhvervene. Hvorfor skulde vi dog det? Dér har vi vore Hjælpere paa mange Omraader, vore Haandværkere, Maskinfabrikanter, Købmænd, o. s. v. De har i Virkeligheden Interesser fælles med os.